

El Xiprer

El Xiprer

Visita del president Jordi Pujol amb l'alcalde Josep Pujadas...

Mercè Riera amb uns quants voluntaris i el seu marit Xavier ja malalt...

Xavier Solanas

Xavier Solanas

Mercè Riera rep el reconeixement el 2006 per la seva tasca social per part de Carles Font, representant de Revista del Vallès.

Petits i grans comparteixen pati i experiències cada dia en el pati exterior del centre.

grants, gent del país... Al respecte, deia en una entrevista publicada fa tres anys al llibre "Qui és qui a Granollers?": "Durant tots aquests anys hem fet un gran esforç i, si donem uns 60 dinars diaris, és perquè hi ha gent que encara ho continua necessitant imperiosament. Malauradament les diferències entre rics i pobres es fan més grans cada dia i resulta evident que això no pot ser. Les coses han de canviar necessàriament si no ens volem veure abocats al desconsort. Hem de treballar tots plegats per tal d'aconseguir un món més just. El que no podem fer és esperar que l'Administració ho solucioni tot. Si no es soluciona aquesta qüestió, jo crec que arribarà un dia no massa llunyà en que el món presentarà dificultats serioses. Jo veig la immigració ja com un moviment imparable. Si fóssim una mica més humils ens resultaria més fàcil entendre que la gent d'arreu del món vol, en la mesura de les seves possibilitats, aquelles coses que nosaltres tenim".

GENT MOLT AGRÀIDA

Acostumada a batallar amb les dificultats -els problemes configuren la realitat del dia a dia al Xiprer-, la Mercè se sent una dona especialment feliç en constatar com algunes de les persones que han passat pel centre en un moment determinat, rebent ajudes diverses i de tota índole durant un temps, aconseguen superar les dificultats i viure pel seu compte, grup representat per alcohòlics que s'han rehabilitat, immigrants de diversos països que van venir sense papers i que els han aconseguit, persones que han trobat feina i que ja treballen...: "De mostres d'agraïment, afortunadament, n'hem tingut moltíssimes. És una cosa de la qual n'estic especialment contenta. Hi ha gent que ha trobat en nosaltres la família que no tenia. I pel que fa als casos especials, hi

ha hagut situacions molt maques amb un bon final. Hi ha moltes persones que, si els dones la mà durant un temps i agafen seguretat, després són capaces de funcionar perfectament".

Per finalitzar aquest breu recorregut per la semblança de la Mercè Riera, ànima del Xiprer, acudim a una de les respostes que va oferir en una entrevista quan li van preguntar què li agradaria trobar-hi a la Mercè usuària en un Xiprer d'una altra ciutat...: "A més a

"Si fos usuària d'un centre com el Xiprer, m'agradaria que les persones que hi hagués m'acollissin bé i em permetessin sentir-me còmoda, lliure i al mateix nivell de tothom"

més de les coses materials essencials que normalment s'ofereixen, com la condició personal i un plat a taula, m'agradaria que les persones que hi hagués m'acollissin bé i em permetessin sentir-me còmoda, lliure i al mateix nivell de tothom. Igual que tots".